

Posudek rigorózní práce, kterou vypracovala Mgr. Lucie Tomková na téma „Neklá soutěž a reklama“

Posuzovaná rigorózní práce se věnuje stále aktuální problematice jedné z větví soutěžního práva.

Téměř stovacetistránkový text je rozdělen do devíti kapitol a závěru. Autorka postupně pojednává o historii právní úpravy soutěže (přesnější by bylo označení „hospodářská soutěž“ než velmi obecné „soutěž“), pak velmi stručně o právu na soutěžní chování. Další kapitola je věnována právní úpravě nekalé soutěže v ČR. Kapitoly pátá, šestá, sedmá, osmá a devátá se zabývají problematikou reklamy, a to z hlediska soukromoprávního i veřejnoprávního. Poslední kapitola obsahuje pojednání o soudních a mimosoudních způsobech ochrany proti nekalosoutěžnímu chování. Ačkoli po věcné stránce nelze této kapitole téměř nic vytknout, měla být, podle mého názoru, zaměřena více na ochranu proti nekalé soutěži právě v souvislosti s reklamní činností, resp. na specifika soudní a mimosoudní ochrany proti nekalé (reklamní) soutěži. Závěr pojala autorka tak, jak má v odborné práci vyznívat, tedy jako závěrečné shrnutí myšlenek, k nimž se dopracovala na základě předchozích pojednání, včetně návrhů de lege ferenda.

S námitkou proti uvedení srovnávací reklamy v demonstrativním výčtu jednotlivých nekalosoutěžních skutkových podstat souhlasím. Stejně tak o s kritikou skutkové podstaty „srovnávací reklamy“ v ustanovení § 50a obchodního zákoníku. Nejsem však za jedno s návrhem na legální definici „údaje“ ve smyslu právní úpravy nekalé soutěže. Vzhledem k pestrosti jednotlivých skutkových okolností nekalé soutěže mám vážné pochybnosti o úspěšnosti zákonného vymezení tohoto pojmu. Jak sama autorka uvádí, obsah tohoto pojmu se s vývojem moderních technologií mění a jeho definice by buď musela být natolik obecná, že by to nutně snižovalo její vypovídací hodnotu, nebo by na druhé straně rychle zastarávala. Vzhledem k právu nekalé soutěže, které je mj. charakterizováno jako právo soudcovské, se domnívám, že definování obsahu tohoto pojmu náleží spíše judikatuře. K vymezení osob aktivně legitimovaných uplatnit návrh nekalé soutěže (str. 117) lze poznamenat, že by si tato otázka zasloužila hlubší zamyšlení. Mám na mysli například skutečnost, že rozsah výjimek z aktivní legitimace právnických osob oprávněných chránit zájmy soutěžitelů nebo spotřebitelů je příliš široký. Není například důvod, proč by neměly tyto osoby mít možnost žalovat, aby se narušitel zdržel například zlehčování (§ 50 obchodního zákoníku). Totéž platí právě o srovnávací reklamě (50a obchodního zákoníku). K těmto otázkám se však autorka v závěru blíže nevyjádřila. S názorem, že výčet nekalosoutěžních jednání nemůže být taxativní, souhlasím. Ke struktuře práce lze uzavřít, že je přehledná a logická.

Po obsahové stránce svědčí předložený text o tom, že autorka zvolenou problematiku zvládla. Některé pasáže práce mají převážně popisný charakter. Jistému popisu se však (například při zpracování historického) vývoje lze jen těžko vyhnout. Na jiných místech však autorka formuluje i vlastní závěry.

Z dílčích připomínek lze upozornit např. na tvrzení na str. 7, kde uchazečka hovoří o potlačování hospodářské soutěže ve Francii. Tento závěr považuji za zjednodušený. Námitku mám i k vymezení soutěžitele na str. 18. Jsem si vědoma toho, že autorka definici převzala z právní úpravy obchodního zákoníku. Toto vymezení však chtělo hlubší zamyšlení, neboť

například porušení práva na ochranu hospodářské soutěže se mohou dopustit i útvary bez právní subjektivity. Na str. 21 jsou správně uvedeny funkce obou větví soutěžního práva. Bylo však na místě zmínit se o jejich vzájemném průniku. Například zneužití dominantního postavení může současně naplnit znaky nekalé soutěže a dotčená osoba může vůči dominantovi využít soukromoprávní nástroje ochrany. Název subkapitoly 4.2 („Subjekty nekalé soutěže“) není přesný, a to vzhledem k tomu, že autorka do této skupiny zařadila i právnické osoby oprávněné hájit zájmy soutěžitelů a spotřebitelů.

Rozsah seznamu literatury odpovídá cílům i zaměření práce. Na použitý pramen autorka v textu odkazuje způsobem v odborném tisku obvyklým.

Práce splňuje požadavky kladené na rigorózní práce a proti ji d o p o r u č u j i k obhajobě.

Praha, 18. ledna 2008

Doc. JUDr. Stanislava Cerná, CSc.
školitelka